

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קס"א ע"ב

פרשת ויצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מֶלֶךְ אֱסוּר בְּרִהֲטִים, מֶלֶךְ דָּא, אֱסוּר וְקָשׁוּר בְּאִינוֹן רִהֲטִין עֲלָאִין, דְּמַנְיָהּוּ אֲשֶׁתְּקִיָּין כְּלָא, (נ"א אתממשכן ברכאן לכולא) מֶמֶלֶךְ עֲלָאָה. בְּשִׁקְתוֹת הַמִּים, (ס"א ומתמן אשתקייין כלא שקתות המים), אֲלִין אִינוֹן נַחֲלִין דְּנַפְקִין וְאֲתִיָּין, עַד דְּמָטוּ לְאַתֵּר דְּמִתְפְּנְשֵׁי תַמָּן. אֲשֶׁר תִּבְאֲנָה הַצֵּאֵן לְשִׁתּוֹת, כְּמָה דָּאֵת אָמֵר, (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם. וּבִהֲהוּא אֲתֵר, דְּמִתְפְּנְשֵׁי תַמָּן מִיָּא, כְּלָהוּ אֲתִיָּין לְאֲשִׁקָּאָה מִנִּיה. (בראשית ל) וַיַּחֲמֶנָה, מֵאִי וַיַּחֲמֶנָה. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְרוּחַ צְפוֹן נָשִׁיב, מִיָּין גְּלִידִין וְלֹא נִגְדִין לְבָר וְלֹא אֲשֶׁתְּקִיָּין, בְּגִין דְּדִינָא תִלְיָא, וְקָרִירוּ דְּצָפוֹן גְּלִיד מִיָּא. וְכַד אֲתַעֲר רוח דְרום, מִתְחַמְמִי מִיָּא, וְאֲתַעֲבֵר גְּלִידוֹ דְלֵהוֹן וְנִגְדִין, כְּדִין אֲתַשְׁקִיָּין כְּלָא. בְּגִין דְּחַמִּימוֹ דְּדְרוֹם שָׂרָאֵן מִיָּא, וְכְלָהוּ מִתְחַמְמִי וְחֲדָאֵן לְמִשְׁתִּי מִהֲהוּא קָרִירוּ דְּצָפוֹן, דְּהִהוּ לֹון בְּקַדְמִיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיַּחֲמֶנָה. וְהָא (ולא) כְּתִיב וַיַּחֲמֶמוּ. אֲלָא דְאִינוֹן כְּלָהוּ נוֹקְבִי.

דָּבָר אַחֵר מִלֶּה אָסוּר בְּרִהוּטִים - מִלֶּה זֶה אָסוּר וְקָשׁוּר בְּאוֹתָם הִרְהוּטִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁמֶהֱמָם מְשָׁקִים אֶת הַכָּל [נִמְשָׁכוֹת בִּרְכוֹת לְכָל] מִן הַמִּלֶּה הָעֲלִיּוֹן. בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם - [וּמִשֶּׁם מְשָׁקִים כָּל שִׁקְתוֹת הַמַּיִם] אֵלּוּ הֵם הַנִּחָלִים שִׁיּוּצָאִים וּבָאִים עַד שֶׁמִּגִּיעִים לְמָקוֹם שֶׁשָּׁם מִתְכַּנְסִים. אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֵּאֵן לְשִׁתּוֹת - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים קד) יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁכְּרוּ פָּרָאִים צִמָּאִים. וּבְאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שֶׁשָּׁם מִתְכַּנְסִים הַמַּיִם, כָּלָם בָּאִים לְהִשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ. וַיִּחְמְנָה - מָה זֶה וַיִּחְמְנָה? בֹּא רֵא, בְּשַׁעַת שְׁרוּחַ צָפוֹן נוֹשֶׁבֶת, הַמַּיִם קוֹפְאִים וְלֹא נִמְשָׁכִים לַחוּץ וְלֹא מְשָׁקִים, מִשּׁוֹם שֶׁהָדִין תָּלוּי, וְקֹר הַצָּפוֹן מְקַפֵּיא אֶת הַמַּיִם. וּכְשֶׁמִּתְעוֹרֶרֶת רוּחַ הַדְּרוֹם, מִתְחַמְמִים הַמַּיִם וְהַקְּפָאוֹן שֶׁלָּהֶם עוֹבֵר וְשׁוֹפְעִים. אֲזִי הַכָּל מְשָׁקִים, מִשּׁוֹם שֶׁהַחֹם שֶׁל הַדְּרוֹם מִפְּשִׁירִים הַמַּיִם, וְכָלָם מִתְחַמְמִים וְשִׁמְחִים לְשִׁתּוֹת מֵאוֹתוֹ הַקֹּר שֶׁל הַצָּפוֹן שֶׁהָיָה לָהֶם בְּרֵאשׁוֹנָה. זֶהוּ שִׁכְתוֹב וַיִּחְמְנָה. וַיִּחְמְנָה, וְהָרִי [וְלֹא] כְּתוּב וַיִּחְמוּ. אֲלֹא שֶׁהֵם כָּלָם נִקְבּוֹת.

טקסט הזהור

וְעַל דָּא אֶתְכַּוֵּן יַעֲקֹב, לְמַעַבְדַּ עוֹבְדָא בְּחִכְמָתָא, וְדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ל) וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מִקָּל לְבָנָה לַח וְגו'. פֶּתַח (נ"א רַבִּי אֶלְעָזָר) וְאָמַר (תְּהִלִּים קל"ה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ, תָּא חֲזִי כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, עַד כָּאֵן לֹא יִדְעָנָא מֵאֵן בְּרִיר לְמֵאֵן, אִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיר לִיָּה לְיַעֲקֹב, אִי יַעֲקֹב בְּרִיר לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֲלֹא מִמָּה דְגָלִי קָרָא, יִדְעָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיל לִיָּה לְיַעֲקֹב לְעַדְבֵּיהּ, דְּכְּתִיב, (דְּבָרִים לב) כִּי חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחָלָתוֹ.

תרגום לעברית

וְעַל זֶה הִתְכַּוֵּן יַעֲקֹב לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה בְּחִכְמָה, וְזֶהוּ שִׁכְתוֹב וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מִקָּל לְבָנָה לַח וְגו'. פֶּתַח [רַבִּי אֶלְעָזָר] וְאָמַר, כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. בֹּא רֵא, כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, עַד כָּאֵן לֹא יִדְעָנוּ מִי בָחַר אֶת מִי - אִם הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּחַר אֶת יַעֲקֹב, אִם

יעקב בחר לו את הקדוש ברוך הוא, אלא ממה שגלה הכתוב ידענו שהקדוש ברוך הוא נטל את יעקב לגורלו, שכתוב (דברים לב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו.

טקסט הזוהר

תוספתא קוטרא דקוטרא דכיא, הוה סליק לגו לגו, עד לא אשכח אתר בית מותבא. ההוא אתר לאו אתר, לאו אשתכח לעילא ותתא. מכלא אתאביד, אבדון הוי מכלא, אבדון דכורא, סמא'ל דנפק מהתוכא דתוקפא דיצחק. אבדון ומות נוקבא דיליה, נחש קדמא, אשת זנונים, דכתיב (משלי ה) רגליה ירדות מות. ואלין תרין, אבדון ומות, שמעו תוקפא דהורמנו דמלכא.

תרגום לעברית

הקשר של הקשר הטהור היה עולה לפני ולפנים טרם שמצא מקום לבית מושבו. אותו מקום אינו מקום, לא נמצא למעלה ולמטה, נאבד מן הכל. אבדון הוא מן הכל, אבדון זכר. סמא'ל שיצא מהתוך של החזק של יצחק, אבדון ומות היא הנקבה שלו, הנחש הקדמוני, אשת זנונים, שכתוב (משלי ה) רגליה ירדות מות. ואלו שנים - אבדון ומות - שמעו את תקף רצון המלך.

טקסט הזוהר

רזא וסתרא סתימא (נ"א טמירא) עלאה אתאביד (נ"א טמיר) מכלא, אתאביד (נ"א טמיר) מרעיונין (נ"א מעיינין) והרהורין. (ס"א מאן דאתמשך בתר אילין אתאביד מכלא. כולא בהפוכא דא מן דא טבוהי דגבר שלים כיעקב דסליק ולא אתחשכו עיינין בהאי תננא וזכה לאתקרבא באמת חותמא דמלכא קדישא. תא חזי, טמירא עלאה מכלא) מניה נפק את י', נקודה עלאה. מהאי נקודה עלאה נפק כלא. אמשיה ואפיק ה', אמא עלאה דאשקי לכלא. מהאי נפיק ו', רזא דשית דאחיד לכל סטריין, דאיהו, מקל לבנה לח, ולת, וערמון.

הסוד והסתר [הסתום] הנסתר העליון נאבד [הטמיר] מהכל, טמיר מרעיונות [מעינים] והרהורים. [מי שנמשך אחר אלו, נאבד מן הכל, הכל בהפוך זה מזה, אשריו של איש שלום, כיעקב שעולה ולא נחשכו העינים בעשן הזה, וזכה להתקרב באמת חותם המלך הקדוש, בא ראה, הטמיר העליון מהכל] ממנו יצאה האות י', הנקדה העליונה. מהנקדה העליונה הזו יצא הכל, המשיך והוציא ה', האם העליונה שמשקה את הכל. מזה יצא ו', הסוד של שש שאוחז את כל הצדדים, שהוא מקל לבנה לח ולזו וערמון.

טקסט הזוהר

תריין דרועין דאחידן ביה, אלין נפקי ואחידו בה"א תתאה, לחברא משכנא כחד ולמהוי חד. כדין, תליסר מכילן הוו חד. וחורא אתגליף על גוונין וסליק על גוון כלהו. הדא הוא דכתיב (בראשית ל) מחשף הלבן, וכדין אקרי (זכריה יד) יי אחד ושמו אחד. וכדין (תהלים כג) יי רועי לא אחר. וכתיב בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני נפשי ישוב וגו'. (ע"כ תוספתא)

תרגום לעברית

שתי הזרועות שאוחזות בו, אלו יוצאות ואוחזות בה"א התחתונה לחבר המשכון יחד ולהיות אחד. ואז שלש עשרה מדות נהיות אחת. והלבן נחקק על הגונים ועולה על הגונים כלם. זהו שכתוב מחשף הלבן, ואז נקרא (זכריה כ) ה' אחד ושמו אחד. ואז (תהלים כג) ה' רעי לא אחר, וכתוב בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני נפשי ישוב וגו'. ע"כ תוספתא.

טקסט הזוהר

תא חזי, הכי נמי יעקב, בירר אחסנתיה ועדביה לחולקיה, וסליק לעילא מכל דרגין, ונטיל ליה לעדביה. מקל לבנה לח, היינו דרגא חורא דסטר מינא. ולזו וערמון, היינו דרגא סומקא דסטר שמאלא.

בא ראה, כך גם יעקב בחר את ירשתו וגורלו לחלקו, ועלה למעלה מכל הדרגות ונטל אותו לגורלו. מקל לבנה לח - הינו הדרגה הלבנה של צד הימין. ולוז וערמון - הינו הדרגה האדמה של צד שמאל.

טקסט הזוהר

ויפצל בהן פצלות לבנות, דאעבר דינא מן דא, ואתחבר ליה בימינא, והוא עאל בינייהו ונטיל לון כחדא ואתעביד כלא חד בתרי גווי. ועם כל דא, מחשף הלבן, דיתגלי חוורא על סומקא. וכל דא למאי, לאמשכא לדרגא דא דעדיה ברכאן ממבועא דכלא (נ"א דנחלא), ולשוואה לדרגא דא דאיהו תלתא כחדא.

תרגום לעברית

ויפצל בהם פצלות לבנות - שהעביר מזה את הדין וחבר אותו לימין, והוא נכנס ביניהם ונטל אותם יחד ונעשה הכל אחד בשני גוונים. ועם כל זה מחשף הלבן, שיתגלה הלבן על האדם. וכל זה למה? למשך את הדרגה הזו של גורלו ברכות מן המעין של הכל [של הנחל], ולשים את הדרגה הזו שהיא שלש כאחת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

ברהטים בשקתות המים, כמה דאוקימנא. וכדין בעובדא דא דחקמתא נגדין ברכאן לתתא, ומתשקיין (נ"א ומתברכאן) בלהו עלמין ושריין עליה ברכאן, כמה דאוקמוה. דכתיב, (בראשית מט) בבקר יאכל עד וגו', ולבתר מכאן, (שם) ולערב יחלק שלל,

בְּרִהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמָּיִם - כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וְאִזּוּ בְּמַעֲשֵׂה הַזֶּה שֶׁל חֲכָמָה שׁוֹפְעוֹת הַבְּרָכוֹת לְמַטָּה וּמִשְׁקִים [ומתברכים] כָּל הָעוֹלָמוֹת וְשׁוֹרוֹת עֲלֵיהֶם הַבְּרָכוֹת, כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּהָ (בראשית מט) שֶׁכְּתוּב בַּפֶּקֶר יֹאכֵל עַד וְגו', וְאַחֵר מִכָּאן - וְלַעֲרֹב יִחַלֵּק שָׁלֵל, שִׁיתְּבָרְכוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת לְמַטָּה. וַיַּעֲקֹב נָטַל חֶלְקוֹ מֵאוֹתָן הַבְּרָכוֹת שֶׁשׁוֹרוֹת עָלָיו לְמַטָּה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא חֶלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.